

skete, og det er naturligt, at en journalist, når en politiker slår til lyd for folkeafstemninger, også stiller det spørgsmål, som befolkningen interesserer sig for: om man kan støtte en folkeafstemning om det her spørgsmål. Og det kunne udenrigsministeren.

Men o.k., sådan er det, og det er bare det, jeg ønsker at præcisere, for jeg synes, det er uærligt, det, som fru Peschardt går op og kundgør her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det er, tror jeg, fordi fru Pia Kjærsgaard roder begreberne sammen. Der er et spørgsmål, der er en debat, der hedder: Skal vi have flere folkeafstemninger? Den debat har Det Radikale Venstre rejst, og den debat er vi gået ind i og har sagt – eller nogle har i hvert fald sagt – at på en række områder kan man godt have flere folkeafstemninger. Der er ikke enighed i partiet om det, og vi har stadig væk debatten. Vi har ikke nogen officiel resolution fra et landsmøde eller andet, der pålægger os at have f.eks. udlændingepolitikken sendt til folkeafstemning, og det får vi heller aldrig.

Det er bare det, jeg gerne vil slå fast, og jeg bliver meget stødt over, at fru Pia Kjærsgaard tillader sig at klandre partiet for uærlighed på baggrund af et debatoplæg, der efterhånden er 10 år gammelt, når jeg gentagne gange fortæller fru Pia Kjærsgaard, at vi i de sidste 5 år, så længe jeg har siddet i Folketinget, har afvist stribevis af den her type mærkværdige forslag.

Tom Behnke (FP):

Emnet, vi diskuterer i dag på baggrund af lovforslag nr. L 194, er jo et emne, som optager ganske mange i den danske befolkning. Hver eneste dag, ved hvert eneste møde, man er til rundtomkring, hver eneste gang man lukker en avis op, kan man se, at den danske befolkning interesserer sig for udlændingeområdet, for udlændingepolitikken. Den danske befolkning ønsker i høj grad at tage del i debatten om vores udlændingepolitik.

Det, vi også kan konstatere, er jo, at når vælgerne på valgdagen skal afgive deres stemme på et parti, er der mange, mange grunde til, at man stemmer på et bestemt parti. Der er mange ting, som et parti står for, som man tager med, når man sætter sit kryds. Det ville jo være umuligt for borgerne at kunne sige: Lige præcis for

det partis vedkommende er jeg hundrede procent enig i alt, hvad de siger.

Derfor er det væsentligt, at vi har flere folkeafstemninger, end tilfældet er i dag. Derfor er det væsentligt, at borgerne har mulighed for ud fra ideologiske, holdningsmæssige grunde at pege på et bestemt parti ved et folketingsvalg, men at man, når vi diskuterer konkrete politiske emner, har mulighed for at have en anden holdning end det parti, man stemmer på hvert fjerde år.

Når man ser på f.eks. Socialdemokratiet, som jo er et af de store partier her i landet, og ser på, hvordan dets medlemmers holdning er til f.eks. EU, så er partiet splittet. Når man ser på, hvordan de socialdemokratiske vælgere ytrer sig i forhold til udlændingepolitikken, er der også en meget stor del – jeg skal ikke kunne sige, om det er halvdelen, men i hvert fald en meget stor del af de socialdemokratiske vælgere – der giver udtryk for, at de ikke er enige i den politik, som regeringen fører. Derfor er det væsentligt, at man på sådan et punkt her har mulighed for at tage konkret stilling.

Det er rimeligt at spørge borgerne i væsentlige spørgsmål, og sagen er jo i den debat, der netop har været på korte bemærkninger, at fru Vibeke Peschardt såmænd ikke behøver gå tilbage til starten af 1990'erne. Jeg ved godt, det er et meget omfattende lovforslag, vi har fremsat. Det er på hele tre sider, så det tager selvfølgelig lidt tid at læse det, men hvis fru Vibeke Peschardt bare var nået hen på side 2, ville hun kunne se, at der er citeret direkte fra en artikel i Jyllands-Posten den 30. december 1998 – det er end ikke et halvt år siden. Da var denne hr. Niels Helveg Petersen, vores nuværende udenrigsminister, igen ude at sige, at det er vigtigt, at spørgsmålet kommer ud til folkeafstemning. Og det er vel ikke sådan, at vi skal tage fru Vibeke Peschardts indlæg i dag til indtægt for, at hver gang man hører en radikal udtrykke sig i medierne, skal man ikke tage det for gode varer, for det er bare ting, man diskuterer i Det Radikale Venstre, og man kan aldrig rigtig vide, hvor Det Radikale Venstre er henne.

Vi må gå ud fra, at når landets udenrigsminister, tidligere formand for Det Radikale Venstre, udmelder nogle ting på det her punkt, må vi tage det for gode varer. Ellers er der jo ikke længere noget, der holder sammen på det.

Når vi har valgt at genfremsætte forslaget lige netop nu, skyldes det ene og alene, at vi står over for at skulle have en folkeafstemning i